

Skatteministeriet

30. oktober 2018
J.nr. 2017 - 7589

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes endeligt svar på spørgsmål nr. 100 af 14. november 2017 (alm. del).
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (EL).

Karsten Lauritzen

/ Merete Godvin Jensen

Spørgsmål

Ministeren bedes på baggrund af svar på SAU alm. del (2017-18) – spørgsmål 46 redegøre for provenuskøn, hvis man frem for en rentebaseret beskæring i stedet foretager følgende justeringer af fradragsmuligheder for finansieringsudgifter:

- Vedrørende regler for tynd kapitalisering i relation til selskabsskattelovens § 11 hæves grænsen for beskæring af fradrag fra, at egenkapitalen udgør 20 pct. af gælden til nu at udgøre 25 pct. af gælden. Reglens anvendelse finder sted for gæld, der overstiger 5 mio. kr. frem for de nugældende 10 mio. kr.
- Vedrørende regler for renteloft og EBIT i selskabsskattelovens §§ 11 B og 11 C, så ændres de nugældende regler for bundgrænsen, hvor man ikke kan fradragsbeskære nettofinansieringsudgifter, fra 21,3 mio. kr. til 10 mio. kr.
- Vedrørende EBIT-reglen i selskabsskattelovens § 11 C sænkes grænsen for, hvornår man ikke kan fradrage nettofinansieringsudgifter fra de nugældende regler, hvor nettofinansieringsudgifterne overstiger 80 pct. af den skattepligtige indkomst til en ny grænse, hvor nettofinansieringsudgifterne overstiger 50 pct. af den skattepligtige indkomst.

Ministeren bedes fremsende provenu i umiddelbar virkning, efter tilbageløb, efter adfærd og i varig virkning.

Svar

Indledningsvis skal jeg beklage den meget lange svartid på dette spørgsmål. Rentefradragsreglerne er komplekse, og en vurdering af de i spørgsmålet opstillede stramninger kræver ideelt set detaljerede oplysninger om de enkelte selskabers regnskabsmæssige og strukturelle forhold. Der er derfor brugt tid på at afdække hvilke muligheder, der er for at fremskaffe et operationelt beregningsgrundlag.

Rentefradragsbegrænsningsreglerne understøtter, at værdier skabt i Danmark også underlægges dansk beskatning. Det skal ikke være muligt for multinationale koncerner at udhule den danske skattebase med fradragsberettigede renteudgifter, der langt overstiger de reelle investeringsomkostninger.

Derfor hilser jeg også det skatteundgåelsesdirektiv (ATAD), som Folketinget i løbet af efteråret skal behandle implementeringen af i dansk lovgivning, meget velkommen *jf. L 28 Implementering af direktivet om skatteundgåelse og direktivet om skattetvistbilæggelse og forskellige ændringer af moms-systemdirektivet*. Direktivet opstiller en række minimumskrav til medlemslandenes værnsregler bl.a. i forhold til rentefradragsbegrænsningsregler, exitbeskatning og CFC-regler.

Det er dog også vigtigt, at virksomhederne ikke pålægges unødigt komplekse regler eller restriktioner, der kan hæmme deres investeringer og vækst på nye markeder. Danmark har i dag generelt set relativt restriktive rentefradragsbegrænsningsregler sammenlignet med resten af EU. Med skatteundgåelsesdirektivet sættes fælles minimumsstandarder, hvilket vil medføre mere ensartede konkurrencevilkår på tværs af EU. Det vil isoleret set styrke danske virksomheders konkurrencevilkår.

Regeringen lægger dog ikke op til en minimumsimplementering, men fastholder på flere områder relativt restriktive værnsregler for at beskytte den danske skattebase bedst muligt. Yderligere stramninger vil derfor kunne reducere danske virksomheders konkurrenceevne i forhold til vores nabolande. Regeringen finder derfor ikke, at de i spørgsmålet opstillede stramninger af rentefradragsbegrænsningsreglerne er den rette vej at gå.

Stramning af regler for tynd kapitalisering (selskabsskattelovens § 11)

Reglen om tynd kapitalisering omfatter alene koncerninterne gældsforhold (kontrolleret gæld), der overstiger 10 mio. kr. Den indebærer, at et selskab ikke kan få fradrag for renter og kurstab på den del af den kontrollerede gæld, der overstiger egenkapitalen i forholdet 4:1.

Det skønnes generelt, at reglerne om tynd kapitalisering har en relativ begrænset betydning for beskatningen af det enkelte selskab. Dette skal bl.a. ses i lyset af, at fradragbeskæringen efter gældende regler bortfalder, hvis selskabet kan godtgøre, at lignende finansiering vil kunne opnås mellem uafhængige parter. Beskæringen finder således typisk kun anvendelse, hvis den fastsatte koncerninterne rente er højere end den risikokorrigerede rente, der generelt kan opnås på kapitalmarkederne. I disse situationer vil selskabets renteudgifter imidlertid ofte også blive beskåret ift. de øvrige rentefradragsbegrænsningsregler.

På denne baggrund vurderes det, at en stramning af reglerne om tynd kapitalisering som skitseret i spørgsmålet kun vil have begrænsede provenumæssige konsekvenser. En nærmere kvantificering af provenuvirkningen vil kræve detaljerede oplysninger om de enkelte selskabers kontrollerede transaktioner samt en konkret vurdering af, om lignende finansiering i de enkelte tilfælde ville kunne opnås mellem uafhængige parter.

Stramning af reglerne om renteloft (selskabsskattelovens § 11 B)

Reglerne om rentefradragsbegrænsning i selskabsskattelovens § 11 B medfører, at der sættes et maksimum for nettofinansieringsudgifter, som kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Reglerne gælder både for koncerninterne gældsforhold og for gæld til uafhængige långivere. Beskæringen af fradragretten for nettofinansieringsudgifter sker ved, at selskaber mv. alene kan fradrage nettofinansieringsudgifter i det omfang, de ikke overstiger den skattemæssige værdi af selskabets aktiver ganget med en standardforrentningsrate (senest opgjort til 2,9 pct. for indkomståret 2018). Beskæringen kan dog maksimalt nedsætte indkomstårets fradragberettigede nettofinansieringsudgifter til et beløb på 21,3 mio. kr. Nettofinansieringsudgifter, der beskæres, bortfalder og kan således ikke fremføres til senere indkomstår.

På baggrund af oplysninger fra virksomhedernes selvangivelse vurderes det, at ca. 400 selskaber årligt berøres af reglerne om rentefradragsbegrænsning i selskabsskattelovens § 11 B¹. For hvert af disse selskaber vil en nedsættelse af loftet med 11,3 mio. kr. medføre en

¹ Selskaberne skal i selvangivelse angive om deres nettofinansieringsudgifter er begrænset af selskabsskattelovens bestemmelser i § 11 B og § 11 C. Der skelnes ikke mellem de to bestemmelser, men det vurderes, at selskaberne altovervejende begrænses af § 11 B.

øget beskatning på ca. 2,5 mio. kr. ved en selskabsskat på 22 pct. Det svarer til et merprovenu på ca. 1 mia. kr. årligt fra de ca. 400 selskaber, der i dag er omfattet af rentefradragsbegrænsningen.

Hertil kommer, at nye selskaber, der ikke tidligere blev begrænset af renteloftet, vil blive berørt af stramningen. Skatteministeriet har dog ikke et egentligt talgrundlag, der kan anvendes til at opgøre, hvor mange flere selskaber, der vil blive omfattet af reglerne, såfremt loftet i selskabsskattelovens § 11 B nedsættes som foreslået. Det skønnes med betydelig usikkerhed, at nedsættelsen af renteloftet fra 21,3 mio. kr. til 10 mio. kr. vil medføre et umiddelbart merprovenu på 1-1½ mia. kr. årligt. Korrigeres for tilbageløb og adfærdsændringer skønnes et årligt merprovenu på ½-1 mia. kr.

Stramning af EBIT-reglen (selskabsskattelovens § 11 C)

Af selskabsskattelovens § 11 C fremgår det, at den skattepligtige EBIT-indkomst (indkomst før nettofinansieringsudgifter og skatter) for selskaber maksimalt kan nedsættes med 80 pct. som følge af nettofinansieringsudgifterne. Reglerne gælder både for koncerninterne gældsforhold og for gæld til uafhængige långivere.

Det bemærkes, at der med L 28 lægges op til, at reglen ændre således, at den skattepligtige indkomst maksimalt kan nedsættes med 30 pct. af EBITDA (indkomst før nettofinansieringsudgifter, skatter samt af- og nedskrivninger.) Overgangen vurderes ikke at have nævneværdige provenue-mæssige konsekvenser, da renteloftet og reglerne om tynd kapitalisering fastholdes uændret.

Det vil kræve detaljerede oplysninger om de enkelte koncerners indkomst og gældsforhold at vurdere de provenue-mæssige konsekvenser ved en nedsættelse af grænsen til 50 pct. af EBIT, der ikke umiddelbart kan trækkes i Skatteministeriets systemer.

Det vurderes imidlertid, at en nedsættelse til 50 pct. af EBIT kun vil have en relativ begrænset provenue-mæssig effekt, hvis renteloftet i selskabsskatteloven § 11 B samtidig nedsættes fra 21,3 mio. kr. til 10 mio. kr. Dette skal bl.a. ses i lyset af, at nettofinansieringsudgifter beskåret efter EBIT-reglen modsat renteloftet kan fremføres til senere indkomstår. Reglen medfører således alene en udskydelse af fradraget og ikke et bortfald, der dog ikke umiddelbart lader sig kvantificere.